

La pujada fins l'ermita va resultar dura, especialment el tros final; però el Bernat ja hi era, estava assegut a l'herba mirant els horitzons que retallaven el Montseny i les Guillerries. Un dia clar de tardor, magnífic, solitari, transparent.

El Bernat havia preparat l'excursió amb molta cura, i sabia que, essent dia laborable, l'ermita estaria tancada i no hi hauria ningú. Era el que cercava, la total soledat. Li feia falta, després de dos mesos de tanta moguda.

Havent esmorzat, es concentra en ell mateix, intentant compassar el ritme de la respiració i centrant-se en el silenci interior, on sembla que tot es revela i deixa pas a la profunditat pròpia. Obre la Bíblia, sense cercar cap plana, a la bona sort, i li surt aquest text: Mateu 22, 34-40.

34 Quan els fariseus van saber que Jesús havia fet callar els saduceus, es reuniren tots junts, 35 i un d'ells, que era mestre de la Llei, per provar-lo li va fer aquesta pregunta:

36 --Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?

37 Jesús li digué:

--Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. 38 Aquest manament és el més gran i el primer. 39 El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. 40 Tots els manaments de la Llei i dels Profetes es fonamenten en aquests dos.

“Quan li pregunten a Jesús sobre el manament més gran, la seva resposta és l'estimació. Jesús té una forma convincent de dir-ho, un no sé què de veritable; perquè tot Ell, tota la seva vida va ser precisament d'amor.

Estimar, però, pot tenir tantes significacions... No és el mateix “t'estimo” com a forma quasi protocol·lària d'acabar un correu electrònic que el “t'estimo” de la mare que acarona el seu nadó. Jesús quan diu “amor” revela a Déu, també aquell projecte del Regne de la fraternitat humana, aquella opció radical pels més pobres i explotats. Ell és Amor.”

Després d'escriure a la llibreta aquest text, el Bernat descansa una bona estona, sense cap pensament ni sentiment importants. Tan sols es refà, recupera la joia, i va madurant dintre seu una mena de somni molt difícil d'explicar en què hi ha una mirada a Jesús i una mirada a ell. Finalment, i després d'una llarga estona, obre de nou el quadern i escriu:

“El més important d'aquest text és Ell, el qui el diu. Dit per un altre fins podria semblar una rutina o una cosa sabuda plena d'avorriments. Dit per Ell... ho entenc... és veritat... Així voldria ser la meva vida.”

A les tres de la tarda inicia la baixada; és que ara ja es fa fosc aviat.
